

РЕШЕНИЕ

№ 20917

гр. София, 23.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5717** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197 ал.2 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ .

Образувано е по жалба от „Марти -76“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя М. С. срещу Решение № ПО-51/29.05.2024г. на Директора на ТД на НАП С. град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 53-00-1221/23.05.2024г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „М. -76“ Е ООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С240022-023-0001539/22.05.2024г., издадено от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., поправено с Постановление изх.№ С240022-000-0271316/27.05.2024 г. за поправка на Постановление с изх.№ С240022-023-0001539/22.05.2024г, издадено от главен публичен изпълнител Д. Р..

В жабата се излагат аргументи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че изложените в ПНПОМ мотиви са изцяло бланкетни и формални. Изложените факти и обстоятелства в оспореното решение, според жалбоподателя са недостатъчни, за да обосноват нуждата от налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.К. , който поддържа жалбата и моли да бъде отменено решението на директора на ТД на НАП С., както и потвърденото с него ПНПОМ. Претендира разноски за държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С. в съдебно заседание се представлява се от юрк. Г., който оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220424002191-020-001/02.05.2024 г., връчена по електронен път на 08.05.2024 г. по отношение на „МАРТИ-76“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е възложена ревизия за установяване на задължения за корпоративен данък за периода 01.01.2018 г. до 31.12.2022 г.

Съгласно Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ, ревизиращият екип е установил, че очакваният размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с ревизионния акт и ще подлежат на внасяне, е както следва: корпоративен данък в общ размер на 45 523,52 лв., главница - 40 676,83 лв., лихва, изчислена към 15.05.2024 г. - 4846,69 лв. Направено е искане за налагане на обезпечителни мерки върху притежаваната от жалбоподателя банкова сметка в „Юробанк България“ АД.

Въз основа на направеното искане е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. №С240022-023-0001539/22.05.2024 г. . На основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки върху имущество на жалбоподателя „МАРТИ-76“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], както следва:

1. Запор върху следните МПС:

- лек автомобил марка М., модел ГЛ 450 ЦДИ 4 М., рег. [рег.номер на МПС] , рама № WDC1648281A538296, двигател № 62991240019810, година на производство 2009 г., мощност 225 kw, със застрахователна оценка 27 500 лв.

- товарен автомобил марка F., модел T. C., рег. [рег.номер на МПС] , рама №WF0YXXTTGYEG57313, двигател №EG57313, година на производство 2015 г., мощност 74 kw, със застрахователна оценка 18 400 лв.

Издадено е и Постановление за поправка на Постановление №С240022-023-0001539/22.05.2024 г.

г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, на основание чл. 62, ал. 2 от АПК.

Със Заповед № Р-22220424002191-023-001/20.09.2024г. , издадена от С. К. –началник сектор и орган възложил ревизията е спряно ревизионното производство, считано от 20.09.2024 г. до приключване на административно дело № 1521/2024 г. по описа на АССГ. Предмет на оспорване на посоченото дело е РА № Р-22220423000826-091-001/28.09.2023 г., с който са установени допълнителни задължения на дружеството –жалбоподател в размер на 97123,10 лева и лихви в размер на 14406,90 лева.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Оспореното решение е издадено от компетентния съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК административен орган / съгласно приложена Заповед № 1149/15.04.2024 г. на изпълнителния директор на НАП – лист 63 от делото/, в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, както и Постановление за поправка на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки са издадени от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Ал.2 предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК и чл. 195, ал. 5 ДОПК. От посочената разпоредба несъмнено е видно, че липсата на надлежно отправено искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки би опорочило съществено административния акт. В случая обаче има такова искане, то е отправено в необходимата форма, в хода на образувано ревизионно производство. Искането е придружено с доказателства, подробно описани на стр. 2 от него – справка от Агенция по вписванията, справки от О“ПП“ – СДВР. За целите на предварителното обезпечаване на бъдещите вземания е от значение единствено дали има възложена и неприключила ревизия, което условие в случая е изпълнено. С оглед на това, съдът приема, че са спазени формалните изисквания за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е мотивирано искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия.

Неоснователни са и оплакванията в жалбата, че ПНПОМ е незаконосъобразно, тъй като дружеството няма задължения. Оспореният акт касае налагане на предварителни обезпечителни мерки. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията. Обезпечение по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК в случая не е предоставено от дружеството, не се и предлага да бъде предоставено. Публичният изпълнител, въз основа на мотивите, изложени в искането от ревизиращите извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Преценката, върху кои конкретни активи на ревизираното лице ще се наложи обезпечение се прави по целесъобразност от публичния изпълнител, който е оправомощен да избере тези от тях, които са достатъчни по стойност и са най-ликвидни, с оглед обезпечаване в максимална степен на публичния интерес.

Неоснователни са и твърденията за немотивираност на постановлението за налагане на обезпечителните мерки. В процесния акт точно и конкретно са изложени фактическите и правни основания, въз основа на които е издадено постановлението. Предприемането на предварителните обезпечителни мерки законът свързва с наличието на установен от органите по приходите риск за събиране на бъдещото вземане. Въз основа на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Преценката на публичния изпълнител, че без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, следва да се основава на анализ на конкретни факти и обстоятелства, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл.169 АПК) и спасен ли е принципа на съразмерност по чл.6 от АПК. В случая публичният изпълнител е събрал, анализирал и изложил релевантната за събирането на бъдещите вземания информация - данните за имущественото състояние на ревизираното лице, съпоставено с размера на подлежащото на обезпечаване бъдещо вземане. Установените от него фактически констатации относно притежаваните активи, , МПС, банкови сметки са изложени в ПНПОМ. Съдът съобрази и обстоятелството, че допуснатите явни фактически грешки са отстранени с Постановление за поправка на Постановление №С240022-023-0001539/22.05.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, на основание чл. 62, ал. 2 от АПК, което е отчетено и съобразено в оспореното решение.

За да е налице обезпечителна нужда, не е необходимо да съществуват и да са установени конкретни действия на ревизираното лице, които биха могли да доведат до осуетяване или затрудняване събирането на публичните държавни вземания. Всъщност именно към предотвратяването на такива действия с имуществото на ревизираното лице са насочени самите обезпечителни мерки.

Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не

препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. Твърденията в жалбата, че предварителните обезпечителни мерки водят до сериозно възпрепятстване търговската дейност на дружеството, съдът счита за декларативни и изцяло недоказани. В подкрепа на цитираните твърдения и с оглед разпределение на доказателствената тежест по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, задължение на жалбоподателя е да ангажира доказателства в тази насока.

На следващо място, относно оплакванията, че с издадения АПВ № П-22220424076247-004-001/15.05.2024 г., е извършено прихващане с установените публични задължения по РА № Р-22220423000826-091-001/28.09.2023 г., предмет на оспорване по адм.дело № 1521/2024 г. на АССГ -12 състав, следва да се отбележи, че директора на ТД на НАП С. в решението си е посочил, че дружеството има непогасени задължения по подадени от него декларации, като действително част от по-старите задължения са погасени, но са възникнали нови такива, което е формирало извод, че жалбоподателят заплаща публичните си задължения едва след като се предприемат действия по принудително събиране.

Законосъобразен е и извода на административния орган, че наложения заповест за спиране на отношенията на посочените МПС не възпрепятства по никакъв начин тяхното ползване, а цели единствено забрана за разпореждане с тях от страна на „Марти- 76“ ЕООД.

При налагането на мерките не са нарушени материалноправни разпоредби – конкретно чл.195, ал.6 ДОПК., а напротив съобразена е застрахователната стойност на заповестите МПС.

Следва да се отбележи, че в производството по реда на чл. 197 от ДОПК, административният орган, а и съдът нямат компетентност да се произнесат по правилността направените от ревизиращите органи фактически констатации, тъй като тяхната законосъобразност е предмет на друго отделно производство, по оспорване на РА.

Предвид изложеното оспореното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки се явяват законосъобразни и жалбата следва да се отхвърли. На ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл. 78, ал. 8, вр. с чл. 144 АПК, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само за производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) определя на 100 / сто / лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-отделение , 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Марти -76“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя М. С. срещу Решение № ПО-51/29.05.2024г. на Директора на ТД на НАП С. град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 53-00-1221/23.05.2024г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „М. -76“ Е ООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С240022-023-0001539/22.05.2024г., издадено от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., поправено с Постановление изх.№ С240022-000-0271316/27.05.2024 г. за поправка на Постановление с изх.№ С240022-023-0001539/22.05.2024г., издадено от главен публичен изпълнител Д. Р..

ОСЪЖДА „Марти -76“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя М. С. да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

Съдия: